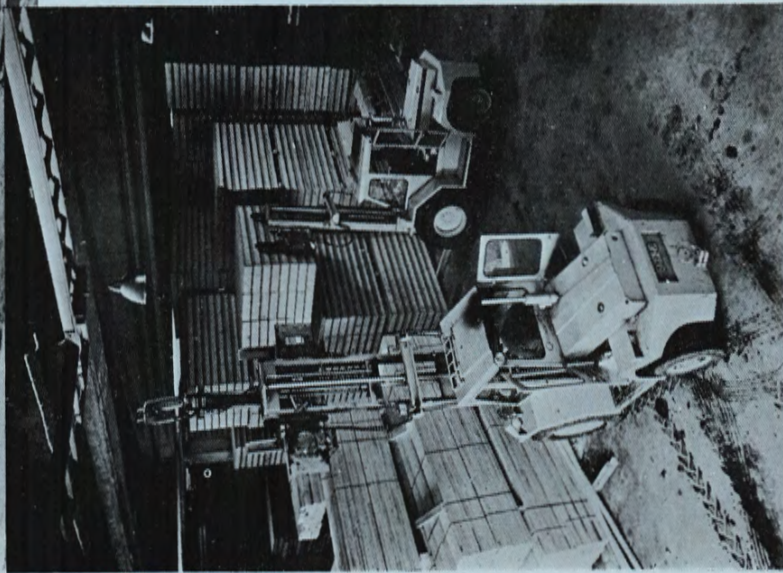

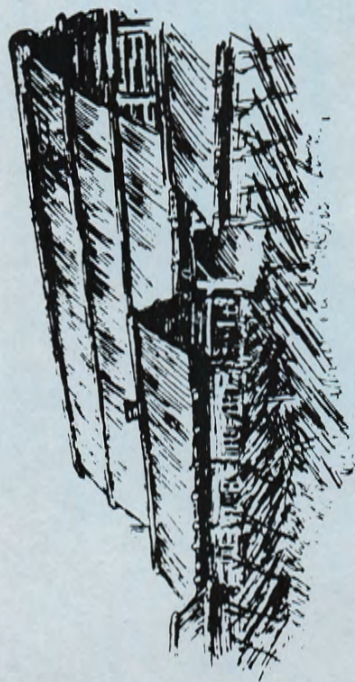
PIRTULI HEIKKI JA
HEIKIN PERILLISET RAKENTAJINA

OMARAKENNE OY:n
SONKAJÄRVEN TEHDAS

TALOELEMENTTIIEN
VARASTOINTIA

Paabolaisten Sukuseura ry.

JÄSENILEHTI n:o 4
huhtikuussa 1979

Sisällys

Johtokunta	1
Puheenjohtajan palsta	2
Terjoen Antti	6
Lahja Vartola	7
Lempi Paavolainen	7
Sukulaisneuvoston kokous	8-9
Runoja	10-11
Topin aukeama	12
Pirtuli Heikki ja Heikin perilliset rakentajina	15
Raivolan Tuomas	16
Tietoja suvusta	17
Arkiston uutisia	18
Johtokunnan kuulumiset	
Kokkola, sukukokouspaikkana v. 1980	

seuran puitteissa, meidän on nähtävä laajemmin ja tunnettava avarammin kuin sukulaisuksiemme lähiympyröissä. Tosin me odotamme ja meillä on oikeus odottaa, että me jokaisessa sukuseuramme jäsenessä löydämme jotain omasta itsestämme; sitähän sukulaisuus juuri on. Mutta suurissa suvuissa ei kaukana toisistaan elävien sukuryhmien kesken tämä suinkaan ole samalla tavoin helposti todettavissa kuin laheisissa perhepiireissä. Sukulaisuustunnetta, sukulaidentiteettiä on monenasteista. — Jo tästäkin syystä pidämme lehteämme tarpeellisena: se edesauttaa meitä näiden seikkojen tuntemisen tiellä.

Monien suurten sukuyhteisöjen rinnalla me Paavolaiset olemme vielä suhteellisen pieni joukko. Sukuseuran sääntöjen edellyttämässä mielessä meitä lienee 400—500. Toisaalta sukumme on ”nuori”. Kantaisä Pietari Tuomaanpoika eli vasta 1700-luvun ensi puoliskolla. Lähellä vuosisadanvaihdetta 1800 oli vain yksi sukua jatkava Paavolais-perhe. Mainitun sataluvin vaihteessa koko suvun muodosti 3—4 perhettä, kaikki veljesiä tai sisaruksia keskenään. Ehkä sukumme jäsenmäärä tähän lähtökohtaan nähden on melko suuri. Elämme vielä sellaista vaihetta, että kuka tahansa suvustamme kiinnostunut verraten helposti voisi oppia tuntemaan kaikki sen jäsenet. — ”Pienuudesta” on joskus etuakin.

Jaakko Paavolainen
T. 84

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Vaaitmaton lehtemme ilmestyy nyt neljännen kerran kaikkien sukuyhteisöistämme kiinnostuneiden seilaitavaksi. Se ei pysty esittäytymään kovin vaativin ohjelmin eikä suurin tunnuksin, vaan tyytyy omisasa puitteissaan pitämään vain yllä jatkuvuutta, yhteisyyden tunnetta ja heimoushenkeä. Harvoille sivuillensa se pyrkii tallettamaan suvun vaiheita niin varhaisemmilta kuin nykyisemmiltäkin päiviltä. Yksi lehden numero pystyy tässä suhteessa ammentamaan vain pisaran merestä. Jatkuvana sarjana se pystyy enempään. Aikojen kuluessa ja vuosien vieressä se voi muodostua lähes korvaamattomaksi sukulaistiedon aarreatiksi. — Älkäämme silloin ajatelko käsissämme olevaa painotuotetta vain itseisarvona, sillä silloin voisimme helposti lausua siitä liian ankaran tuomion, vaan renkaana pitkässä ja toivon mukaan päättymättömässä ketjussa.

Mutta lehtemme ei haluaisi olla vain muistojen tallettaja ja menneisyyden aarreaitta. Se haluaisi olla myös herätyshuuto, etenkin nuorille, joilla useinkin on vain perin hatara käsitys siitä, mitä seuramme edustama sukuyhteisö oikeastaan on. Se tahtoisikin omalta osaltaan saada lukijansa oivaltamaan, ainakin välillisesti, että oma sukumme niinkuin kaikki suvut kokonaisuutena muodostavat paljon laajemman kentän kuin tavanomainen perheyhteisö on. Vanhat, hyvin tutkitut suuret sukuseurathan saattavat käsittää tuhansia jäseniä. Ei sellaisessa seurakunnassa yksi perhekuunta tai edes pienempi sukuhaara voi tapoineen ja tottumuksineen edustaa koko sukua. Ajattellessamme asioita kokonaisen suku-

Johtokunta

Jaakko Paavolainen puheenjohtaja
Bulevardi 11 A 10
00120 Helsinki 12
Puhelin 649 899

Martti Paavolainen varapuheenjohtaja
Pengerkatu 22 C 49
00500 Helsinki 50

Reino (ja Maj-Liis)
Paavolainen

arkistointi ja kortistot
Aleksis Kiv.k. 32 B 9
33200 Tampere 20
Puhelin 37093

Toivo Paavolainen

sihteeri
Porttikuja 2 F 67
00940 Helsinki 94
Puhelin 304 654

Johannes V.
Paavolainen

Sammonkatu 19 E 71
33540 Tampere 54
Puhelin 51535

Lauri Paavolainen

47710 Jaala
Koskelantie 25 A 3
00610 Helsinki 61

Siiri Taavitsainen

Kauppakuja 9 A 2
14200 Tuusula
Vuorikatu 24 C 50
15110 Lahti 11

Varajäsenet

Paavolainen Mauno Ounasvaarantie 2 B
00970 Helsinki 97
Puhelin 322 365

Aili Bister

16800 Koski

"TERIJOEN ANTTI"

Lyhyesti näin kutsuu vanhempi sukupolvi toiseksi nuorinta niistä "seitsemästä veljeksestä", joiden vaikutus Paavolaisten suvun kasvuun ja kohtaloihinkin oli niin keskeinen 1800-luvun puolivälin jälkeen. TeriJoen Antti Antinpoika Paavolaisten elämä ulottui kuitenkin pitkälle meidän vuosisadallemme. Hän syntyi 30.11.1853 ja kuoli 6.6.1930. Näin hänen oli suotu elää sangen mahtava nousun aika kansallissessa historiassamme: nousu itsenäiseksi kansallisvaltioksi. Rajan pinnanassa, Venäjän suuren metropolin tuntumassa historian yleiset vaiheet tietenkkin saivat oman luonteensa, niiden yksityiskohdat saattoivat muodostua toisenlaisiksi kuin muualla Suomessa, mutta peruspiirteet pysyivät silti samoina.

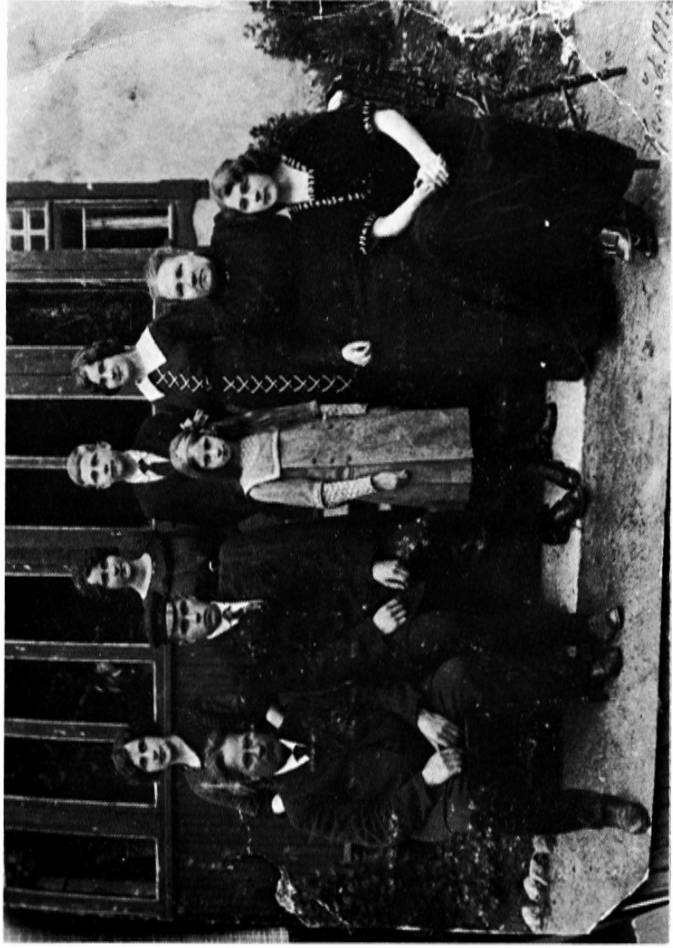
Antti Antinpoika oli tietenkkin syntynyt vielä suvun "kantatalossa" Vuottaalla. Kun suhteellisen pienen talon oli mahdollonta elättää suurta lapsilaumaa, joutuivat Paavolaisten veljekset yksi toisensa jälkeen etsimään toimeentuloaan "maailmalta", jota edustamaan Kivennavan pitäjää kuitenkin riitti. Toimittuaan ensin kaappa-apulaisena Antti perusti oman liikkeen Terijoelle v. 1875. Parin vuoden kuluttua (1877) hän solmi I. avioliittonsa Maria Antin. Kuortin kanssa. Tämän kuoltua 1883 Antti vihittiin 27.12.1884 Helena Matint. Suokkaan (1867—1944) kanssa. Ja vuosien mittaan ilmaantui menestyvän kauppamiehen jalkojen juureen vilkas lapsiparvi. Ensimmäisestä avioliitosta oli jo syntynyt yksi tytär. Toisesta jälkeläisiä kertyi peräti kymmenen joista seitsemän saavutti aikuisiän.

Antin kauppatoimen menestys perustui siihen yleiseen tosiasiaan, että rajaseudun elämä oli alkanut valtavasti vilkastua. Venäläinen huvilatasutus oli syntymässä ja 1870 avattu Viipurin-Pietarin rata muutti liikenneolosuhteet aivan täysin. TeriJoen ihanat hiekkarannat ja sen terveelliset mäntymetsät tulivat pietarilaisien tavoitelluiksi huvilapaikoiksi. Alkuaan vain joitakin satoja henkilöä käsittänyt Kivennavanpitäjänkyliä alkoi muuttua, varsinkin kesäisin, yhä vilkaammaksi ihmispesäksi. Se johti TeriJoen kunnan perustamispuuhiin, mikä tuona aikana käytännössä edellytti omaa seurakuntaa. Senaatin päätös sen perustamisesta tehtiin 1904. Luterilainen seurakunta, joka suurinpiirtein käsitti myös tulevan kunnan väestö, oli silloin jo yli 2300 henkeä. Selvää on, että Antti Paavolaisten oli mukana näissä perustamisvaiheissa. Hän kuului mm. 1903 asetettuun kirkon rakennustoimikuntaan, jonka toimesta saatiin aikaan arkkitehti Josef Sten-

bäckin piirtämä ja 1908 valmistunut kaunis kirkko. Ensimmäiseen kirkkoneuvostoon hän niimikään kuului. Kun TeriJoen ensimmäinen kunnankokous pidettiin 5.9.1910, oli paikalla myös Antti. Hän tuli tällöin kunnallislautakunnan jäseneksi. Mutta hän oli jo aikaisemmin omistautunut paikkakunnan julkiselle elämälle toimimalla etenkin kansakoululaitoksen hyväksi. TeriJoen ensimmäinen kansakoulu, KeskiKylän koulu, perustettiin jo 1882. Mutta pitkään se sai toimia ainoana, vaikka seudun väkiluku koko ajan kasvoi. Kun Antti Paavolaisestä tuli kansakoulun johtokunnan puheenjohtaja, hän osallistui innolla kansakoululaitoksen laajentamiseen, niin että v. 1909 perustettiin kolme uutta koulua.

Kuten sanottu, Antin oli onnistunut perustaa kauppansa paikkakunnalle, joka nykykielellä puhuen eli valtavaa noususuhdannetta. Kun TeriJoen kunta oli perustettu, se pinta-alaltaan oli maalaiskunnista pienin, mutta väentihelys kaikkein suurin. V. 1921 siellä asui lähes viisituhatta henkeä ja 81,4 henkeä km²:llä. Mutta maailmansotaa edeltävänä aikana suomalainen kanta-asujamisto muodosti vain osan todellisuutta. Kesäisin pitäjän eteläosa muistutti suurta vilkasliikkeistä kaupunkia. Rannikolle rakennettuihin huviloihin saapui kymmeniä tuhansia venäläisiä, kauduilla liikehti ihmisiä kuin keskieurooppalaisessa kylpyläkaupungissa ikään, venäläismallisia ajureita, autoja ja "auto-omnibusseja" näkyi ase-

Antti Antinpoika Paavolaisten perheineen Terijoella kesäkuussa 1913. Seisomassa Aino T 242, Olga T 249 (Suosalon), Aarne T. 61. Hanna T 244 (Matikainen). Edessä: Antti T 33, Viljo T 142, Tyyne T. 251 (Tarho), Helena T. 241 (o.s. Suokas), Elli T 247 (Chydenius)

millä, joita yhteensä oli 7, ja teillä, kauppaputeja ja hotelleja oli runsaasti, ja joka puolen tunnin kuluttua lähti juna Pietariin. Arviolta vietti kesää Kuokkalassa 20—25.000 ja Terijoella jopa 60—60.000 venäläistä. Tällöin seutu kieltämättä vaikutti lähes venäläiseltä. V. 1913 Terijoella yksin oli 450 luetteloitua ajuria.

Ei ole vaikea arvata, mikä osuus kaikella tällä oli Antti Paavolaisen menestymiseen kauppiaana, yhtä hyvin kuin hänen veljensä Aadamin vastaavaan menestykseen Raivolan kylässä. Antin liike toiminnan yksityiskohdat eivät ole tiedossamme, mutta joka tapauksessa hänen liikkeensä aikanaan oli Terijoen kylän johtavin. Myöhemmin hän muutti sen osakeyhtiöksi. Toisaalta voitaneen päätellä, että tilanne Suomen itsenäistyttyä ja rajan sulkeuduttua suuresti muuttui myös kauppatoimen kannalta. Mutta jo maailmansotaa edeltävänä aikana kilpailu kaupallisaalla alalla kehittyi valtavaksi. Niinpä v. 1913 Terijoen kunnassa oli 380 erilaista liikeharjoittajaa, joista enää vain runsas puolet (202) suomalaisia. Mutta alkuperäiset suomalaiset yksityiskauppiat, sellaiset kuin juuri Antti Paavolainen, Mikko Susi, Esa Mustonen ja Juho Seppänen, eivät joutuneet taistelemaan yksin venäläisiä kauppiaita vastaan, vaan myös Viipurin ja Helsinginkin suurliikkeitä vastaan, jotka perustivat sivumyymälöitään Terijoelle. Itsenäisyyden aikana taas kohosi hyvin voimakkaaksi jo 1906 perustettu Kannaksen osuusliike. Mutta tällöin Antti Paavolainen eli jo vanhuuttaan. Kukaan hänen jälkeläistään ei jatkanut liikettä. Suuret rakennukset joutuivat toisten yritysten haltuun. A. Paavolaiselta ostetussa rakennuksessa sijaitseva Lahtiharjun kutomo, jossa työntekijäin luku oli noin 100. Ns. "Paavolaisen kivitallossa" sijaitsi

Sorinin kotelotehdas, entisen Suden kaupan talossa taas Terijoen kotelo Oy, — muuttunut ajankuva siis, jota täydensi Kannaksen osuusliikkeen mahtavan uuden rakennuksen valmistuminen vuotta Antin kuoleman jälkeen. Paavolaisen suvun kauppiaaperinteitä Terijoella piti talvisodan alkaessa yllä vain Mikko Paavolaisen melkoinen kauppapuoti. Mutta hän ei ollut Antin poikia.

Vaikka olikin koulujakäymätön kansan mies, Antti yhteiskunnallisissa harrastuksissaan ylti myös oppikoulunkin perustamispuuhiin. Hänen sanotaan olleen hyvin keskeisesti mukana myös miissä 1905 alkaen puuhissa, joiden lopputuloksena koulu aloitti 1907 2-luokkaisena ja vihdoin 1914 päästi suojistaan ensimmäisen valkolakkisen nuorisoparven. Erityisesti oppikoulun perustaminen liittyi siihen taisteluun, joka oli venäläistämiskaudella alkanut Karjalan kannaksen tulevaisuudesta ja erityisesti sen himoittujen kaunien rantojen omistuksesta. Terijoen kuulujen laulu- ja soittojuhlien sarja tarkoitti osaksi koulun avustamista, samalla kun nuo juhlat liittyivät osaksi kansallista henkistä taistelua vierasta valtaa vastaan. Sortovuosina Antti Paavolainen lukeutui laillisuusmiehiin ja toimi ponnekkaasti passivisen vastarinnan hyväksi. Antinkin kohdalla toteutui niin usein toistuva ihmiselämän kaari: toiminta joka aluksi ehkä lähti liikkeelle henkilökohtaisen menestyksen tavoitteluna avartui vuosikymmenten paineessa työksi suuremman yhteisön ja korkeamman päämäärän hyväksi.

Antti Paavolaisen suuri ahkeruus oli tunnettua. Hän oli aikanaan ollut vanhan Terijoen keskeisimpiä henkilöitä. Hän oli "aina ystävällinen, aina hyväntahtoinen" Hänen tiedonhaluaan luonnehditaan "sammumattomaksi" eikä paikkakunnalla ollut

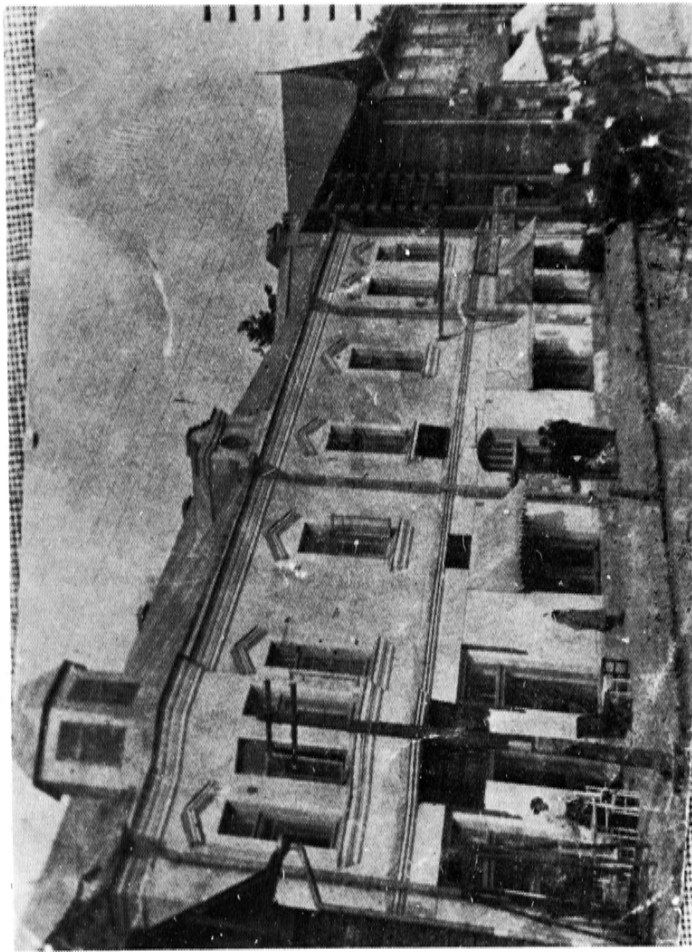
"monta henkilöä, jotka olisivat kirjallisuutta viljellyt kuin hän."

Viimeiseen lepoonsa Antti Paavolainen luonnollisesti siunattiin Terijoen kirkossa ja hänet haudattiin Terijoen vanhalle hautausmaalle, joka oli vihitty tarkoitukseensa 1905 ja joka sijaitsi kaukana kirkolta aivan seurakunnan alueen rajalla. V. 1928 oli kylläkin saatu aikaan myös uusi hautausmaa, joka sijaitsi 3 km kirkolta. — Lieneekö näistä muistopaikoista enää mitään jäljellä?

Antti Paavolaisen, "Terijoen Antin", elämä on mielenkiintoinen katkelma sukumme historiaa.

Jaakko Paavolainen
T.84

ANTTI PAAVOLAISEN KAUPPA-
TALO Terijoella T.33

LAHJA VARTOLA OS. PAAVO-LAINEN 70 VUOTTA 9.2.1979

Paavolaise Mati tytär Lahjakii o saavuttant 70 vuuven kunnioitettavan ijän ja virstapylvää elons taipaleel.

Lahja, tää sisarusparve toiseksi vanhi laps kasvo Mati ja Anni uskovaives kois, jos virreveysu ja saarna ol lähellä jokapäivästä elämätohuu.

Loikkases, siell Viipuri esikauptungis Lahja varttu, kai kansakouluu ja pääs oppikouluukii. Viipuri Suomalaises Yhteiskoulu, Tipolass, juinttas 6 luokkaa, ja ois Lahja mielellää jatkant lukemist pitemmätkii, mutt Matti sano: "Ei". Jälkeepäi sit ku ei ennää olt mahollist paikata erehystää, tuumas Matti: "Jos papiks oisit ruvent, oisit saant jatkkaa."

Lahja ei lannistunt, niiko ei myöhemminkää koskaan, vaa tarttu työelämää syryjäst kiinn ja rohkeen, vilkkaan sekä nokkelan ihmisen tallas elämäraitii sittemmi Valtteri-miehesä ja yhteiste lapsiesä ettee.

Siin sitä o tapahtunt elo taipaleel vaikka su mitä, myrskyy ja tyvent, illoo ja surruu, iha niiko muilkii soda jalkoihi joutuneil Kannakse lapsill o tapahtunt, eikä niit asioit oo tässä tarpee toistaa. Ku luonto o luja, vahva ja ilone, pärjää sitä hyvi, vaikkei aina nii leviäst eläskää. Lahja o elämähalunen ja harrastuksii täynnä. Siin mahtuu iltamenoihivoimistelluu, englantii ja aikasempin vuosin kuorolahuu ja monemoist muuta rientoo.

Täss edell tuli vain pien välähys Lahjan elämävarrelt tapailtuu, jos oisha sitä monta muuta muisteloo kerrottavan, mutt pääasia o joka tapauksess meill sukulaisil Lahja merkkpäivän onnitella hänt sydamellisest ja toivoo ilost, pirteetä ja elämähalust taivalt etteeki päi.

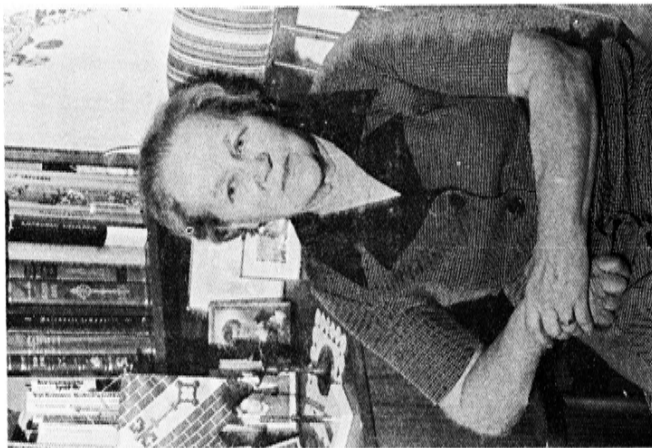
Lahja Vartola ja miehensä Valtteri V. Vartola T 36

Osa Lahja Vartolan kirjeestä 16.8.-77.

*Eukkopa metsänkävijä
mönki maita, suot kolusi
kuppelehti kuusikoita
hipsi hirvenjalkösiä
peuran lapsen polkusia
pupujussin juttusille
koppelon kotiovelle.
Miss on matalat marjanvarret
siellä mustikat makiat
sinisimmät metsän silmät
siellä sananjalkossa
kanttarellit koivikossa.
Pian on taakkoa tarpeeksi
koppasessa kantamista.*

*Tulkaa meille tuttuveni
suorikaa sukulaiseni
kyllä paistan piirakkaisen
makoisista marjoistani.
Tuoreheksi terveheksi
tällä kerralla toivotan!
terveisin Hulukkoska
ja huoneen herra.*

Lempi Lahja Paavolainen T 78
täytti 12.12.1978 70 vuotta Hauhon
Viitsilässä. Hän kuuluu perheineen
Kivennavan Tirtulan sukuhaaraan,
ja on ollut pitkäaikainen sekä läm-
min tukijamme vuosien saatossa.

SUKULAISNEUVOSTON KOKOUS LAHDESSA 27.1.1979

Vanha ja kaikkien tietämä totuus on se ettei sää voi pidätellä postin kulkua. Sen sijaan uutena kerrottakoon tässä iloksemme ettei lumisohjon ryöppyäminen taivaalta voi myöskään estää Paavolaisten sukulaisneuvoston kokoontumista vaikkapa Lahteen, niinkuin tässä jokin aikasitten saatiin havaita.

Sukulaisneuvosto on perustettu aktivoimaan sukulaisia sukukokousten välisenä aikana ja sen jäsenet on pyritty valitsemaan noudattaen eri sukuhaarojen "voimasuhteita". Eri ikäryhmät on pyritty huomioimaan, samoin kuin mies- ja naispuolisten jäsenten lukumäärät. Näin on kerätty siis eräänlainen "pienoismalli" suvustamme, jonka toiminnan avulla pyritään kiinteyttämään sukulaisten välistä yhteydenpitoa ja monipuolistamaan sukuseuran toimintaa.

Järjestyksessä oli jo kolmas kokous, ja hissukseen alkavat ihmiset muistaa toistensa nimiä ja kasvoja.

Tunnelma on lämmin ja iloinen ja puitteekin tällä kertaa varsin juhlat, Lahden seurahuoneen Häme-sali. Noin autollinen kerrallaan saapuu sukulaisia ja siirrymme istumaan yhteisen pitkän pöydän ääreen kun päällimmäiset kuulumiset on vaihdettu. Esitellemme toisemme vielä kerran ja siirrymme keskustelemaan sukujuhljan järjestelyistä. Käy ilmi että seuraava sukukokous pidettäisiin Kokkolassa jossa on peräti kolmisenkymmentä sukulaista. Vähäisen epäroinin jälkeen innostutaan ja aletaan hautoa erilaisia ohjelmanumeroita ja muita järjestelyjä. Sukulaisneuvosto tuntuu olevan elementissään: ideoimassa tulevia juhla, keksimässä vaihtoehtoja entisille ratkaisuille ja miettimässä miten perinteisiin muodollisuuksiin voitaisiin saada jotain uutta piristystä.

Katset eivät toki jääneet pelkääntään kaukaisuuteen. Ei, siirryttiin puhumään sukulaisneuvoston omasta toiminnasta ja sen aktivoimisesta ly-

tä nyt eri paikkakuntalaiset keskenänsä saavat järjestettyä. Paikaksi sovimme vaihteeksi Tampereen, tasapuolisuus ennen kaikkea. Jäämme vielä jutustelemaan mukavia kunnes hajaannuimme lauantai-iltapäivän hämääjän.

Paula Paavolainen T 84
sihteeri

*Voi Ruuneperi,
torttusi kuin tuotantosi
yksinäinen hillopisara
kaiken sen mielikuviutuksittoman
suorastaan uskomattoman hölmön keskellä.*

*****

*Kun on nuori
ei oo kans romanttinen
paitsi vanhojen mielestä,
mut kaikki vanhahan on hirveen romanttista.*

*****

*Siinä porisee iloisesti
kansakuntamme johtava aines.
Perunat.*

*Halkeamme nuoruuttamme
valutamme elämän vedet toistemme
syleilyssä.*

*No, sanoo kyyninen haarukka,
joudumme kuitenkin parempiin suihin.*

*****

*Olen arkkitehti
laakarin poika
hän sanoi.
Punastuin,
ei kat hän ollut aikunut paljastaa itseään
noin täydellisesti.*

*****

*Rohkeus kuoli röyhkeyden tieltä
oikeus oikaisi koipensa
ja kulttuuri kukistettiin tässä
korruptiovaltiossa.
Barrikaadeille heti.*

*****

*Herkkyys ja nuoruus kasvoillaan
hän avaa kellin sormin elämänsä
ensimmäistä solmua.
Vielä on etsimisen riemu
loytämisen vilpittömyys.*

*Rakkaat vanhemmat,
alkää menkö saksinenne ja sapeleinenne
rumentava raivo kulmillanne
väättämään että tiedätte
miten pitää tehdä.*

*****

*Terve, sinä ikuinen sanakirjan tekijä!
Ota rakkauteni sillä vrytyksesi oli hyvä,
olen jo melkein luokiteltu.*

*Vaikka niin, iin kohdalle voisi laittaa vielä
ivan ja inhon, mutta ei sen niin väliä,
kun kerran ilo ja into ovat noin suurella.
Ja totta puhuen olisit voinut laittaa ässään
suvun, silmät ja silakat,
Pimeydenkin unohdit.
vaikka se on ainoa viholliseni.
No älä välitä, onhan siellä jo
suru, suuruus ja sankarit. Toivo ja työ.
Jos vielä sallit ihan pienen kommentin.
Tapanani on kirjoittaa Elämä suurella
yhdyssanan loppuosissa esim. alku-Elämä-
loppu-Elämä ja yksin; Elämä.
Niinkuin Aurinko.*

IDYLLI

*Kiltti aurinko
sulatti ikkunan auki.
Kaunisti ja polystä.*

*Kattojen halki tuoksu kevättäbelveta,
kahvin kanssa näkkileipää ja marmeladia.*

*Juuri nyt olen minä
tämän asunnon onnellinen pariskunta
Herra ja Rouva,
pää ja sydän.*

Kerrankin pysyvät paperit piikoina pinossa.

*****

*Kun auto oli katsastettu
sanoi Pirjo:
"Taas siirtyi se peloittava hetki
kun istumme kaikki autossa
se pysähtyy
ja putoaa osiksi maantielle."*

*****

*Jos joku on hyvä ja luja
tayttää tehtävänsä
eikä turhia kysele
se on sitä myös vanhana.
Niin kuin paistinpannu.*

*****

*Ensimmäinen tentti postalleen.
Eivät ne tarvitse esseistejä,
vaan henkilöitä jotka tallentavat kirjan tiedot
paahänsä kuin säätöpossuun.*

*Helisee ravisteltaessa,
ei hölsky.*

*****

ITSENÄISYYSPÄIVÄNÄ

Vodka, cola ja jäitä.

*Hei Suomi
oletko idän ja lännen kulttuurin
kirkas päihdyttävä sekoitus ja tabi
Neiti.*

*****

*Aurinko lämittää radion,
soittoa, tuulee, tulee säätiedotus
lämmittää mielen ei korvia.
Karvat päässä, vaikka kevät on en leikkaa.*

*****

*Kartta, Yhdysvallat, Keskilänsi.
Minneapolis, Harriet Ave, ovi.*

*Leveä matala katu
ei yhtään kaksikerroksinen
vain puita ja nurmea talojen koristeena.*

*Mahtavat autot samaa mittakaavaa:
liian leveitä ja liian matalia.
Amerikkalainen ajatus, täsmälleen.*

*****

*Olipa herran viisas veistonopettaja.
Pojat tulivat hänen luokseen ja sanoivat:
"Mä en ala mitään kun tästä tuli tämmönen."
"Ei siitä tullut."
sanoi viisas veistonopettaja
"sinä teit sen itse."*

*****

Paula Paavolainen T.84

hyemmälläkin tähtäimellä. Huomatettiin että yhteydenpitoa eniten vaikeutava tekijä on välimatka, ja silloin ehdotettiin tiiviimpää yhteistyötä juuri samalla paikkakunnalla asuvien Paavolaisten kesken. Naiset käiruhtivat heti lupaamaan kahvikutsuja puolin ja toisin, ja tämä tuntui saavan hyväksyntää, mikäs sen hauskempaan, pannu kuumaks vain, muutama puhelinsoitto, niin iloiset sukulaiskahvit on järjestetty. Puhuttiin toki vakavamminkin juuri paikallisen sukulaistoiminnan merkityksestä ja mahdollisuuksista. Todettiin että tällainen toiminta tuottaisi varmasti uusia tulokkaita myös sukukokouksiin. Kukas sitä nyt ihan kylvilmästänsä ilkeää lähtee, jos ei yhtään sukulaistaan ennalta tunne, mutta jos sitä nyt on istunut yhteisen kahvikupin ääressä kotipaikallaan, niin eiköhän tuota sitten vieraisakin.

Jotta ei totuus unohtuisi täytyi meidän keskustella myös siitä ikuisesta surunlapsesta taloudesta. Mutta hätä ei ollutkaan vielä kädesä, sillä kaikki innostuivat kehittämään mitä nerokkaimpia suunnitelmia erikoisten summien tienäämistä sukuseuralle. Arpajaisia ja myyjäisiä sukukokoukseen ehdotettiin, samoin sukukartan painattamista ja myymistä. Jäsenmaksun suuruudesta veisteltiin myös monenlaisia viitsiä ja ylipäänsä aivot jäivät raksuttamaan erilaisia vaihtoehtoja kohentaa niin sukuseuran kuin sukuseuran lehden taloudellista tilaa.

Nuorempi polvi jatkoi myös busimatkan suunnittelua Kivennavalle, ja siitä riitti puhumista. Lopuksi jaettiin työt, jotta päästäisiin konkreettisiin tuloksiin, ja eivätköhän lahelauset siitä jo tähän mennessä ole jotain tietoa hankkineetkin.

Hyvillä mielin päätimme kokouksen ja sovimme kokoontuvamme seuraavan kerran syyskuussa, paitsi mi-

TEKIJÄN SANA

Mieko näätse jo polvekorkusen paikan havittelin sellasta taivaaran-namaalari-urraa, mut siihe se aikaan-naa siit sihaht — olosuhteih pakost No, tulha miust siit tiskimies-ura-aikan semmone mainonna-sekä-työmies, muutamiks vuoskymme-niks se siit muovautu enemmä tuon-ne liiketaloloi sisustuspuolelle, — rakennuksii ja messunäyttelyih. No sekkii siit lopaht aikannaa, ko pit kokkeilla muitakii hommi.

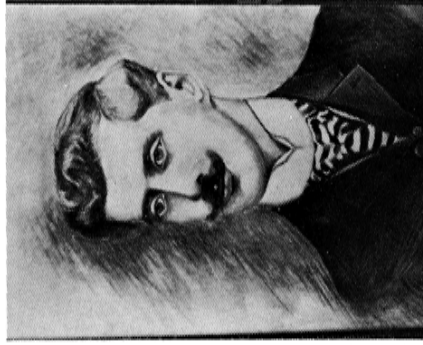
Satuin mie sillo vuonna 1935 muute näkemää Olavi Paavolaisekii mainoshommis. Oltii Suome suur-messuloi rakentelemas messuhallis ja hääkii häärás siel Kestilä mainos-päällikkön.

No, se o siit ruvent täs taas niiko vanha suola janottammaa ja mie o ruvent rustaamaa taului, naama-taului, maisemii ja mitä mitäkii, ain sellasii kuka mist paremmi tyk-kää. Nää muutokuvat o maalattu öljyväril kankaalle kokkoo 38×45 ja on siin muutamii graafillissii jut-tukii, Tamperee Reino P. siit valo-kuvaa nää tätä lehtee varte ja va-litti, et värikuva mustavalkosen valokuvaukses ei taho oikee onnis-tuu.

T 86 Toivo Paavolainen

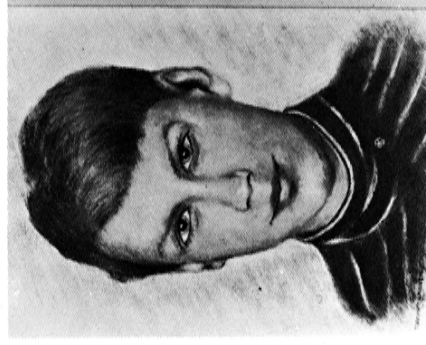
Petra Paavolainen T 630

Johannes Paavolainen T 59

Johannes Paavolainen T 62

Pertti Reijonen T 608

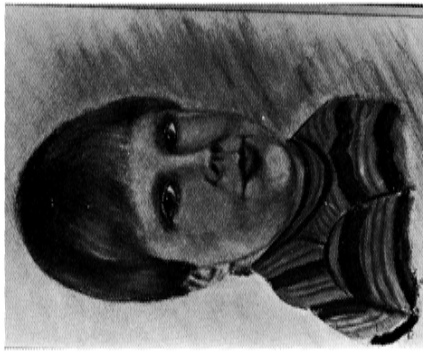
Vesta Inger Paavolainen T 59

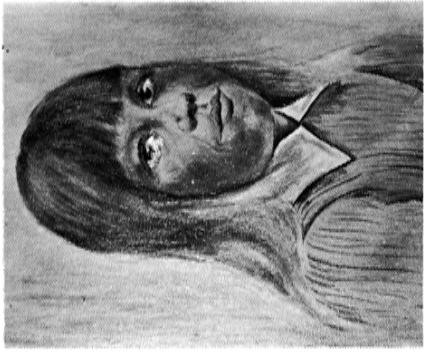
Erna Paavolainen T 62

Petri Paavolainen T 160

Lauri Reijonen T 609

Virpi T. Virtanen T 498

Tomi T. Virtanen T. 499

PIRTULI HEIKKI JA HEIKIN PERILLISET RAKENTAJINA...

Isoisän isä Heikki Antinpoika Paavolsinen (1836—1894) oli synynäinen rakentaja ja arkkitehti. Hänen Joutselkään vuonna 1864 rakentamastaan 63,5 metriä pitkää sukutalosta sanottiin "ennenko pääsee Pirtuli Heiki talo sivu ni sil ajal nenä paleltuu". Tämä ulkomitoiltaan mahtava 43×63,5 metrin suuruinen rakennus käsitti pienen, väli- ja suurivan, puotin, puotikamarin, lapasin (kauppavarasto), perä- ja mummonkamarin, terva- ja öljyvarastot, navetan, tallit, vilja-aitat, kärrisarraimet, kujakatkokset, luhdit ja muut kaupan, kestkiekvarin ja 260 ha:n suuruisen tilan ylläpitoon tarvittavat tilat. Isä-Tuomaan jälkikäteen rakennuskokonaisuudesta tekemissä yksityiskohdaisiin tarkoituksissa kunnallisen huomio paitsi toimivaan kokonaisuuteen myös julkisivujen hallittuihin mittasuhteisiin, joissa jokainen yksityiskohta on tarkoin tutkittu. Kuisteissa, ikkunoissa, sisääntuloportaisissa ja monissa muissa yksityiskohdissa on silmiä hivelevää herkkyyttä, rauhallista tasapainoa — arkkitehtuuria parhaimmillaan.

Isoisä Josef Paavolainen (1862—1906) oli myös käsistään kätevä mies. Hän oli puuseppä, maalari, leikkasitse puvut jne. Ennen kaikkea hän lienee kuitenkin ollut kauppaniemi, joka myi hevoskarjan hinnasta orin, vai liekö ollut tamma, itselleen Venäjän Keisarille.

Isä-Tuomas peri mainittuja ominaisuuksia sekä isältään että isoisältään. Sanottiin "minkä Tuomas tekee sen se tekee kunnolla". Hänellä on ihmeellinen kyky keksiä aina nopein ja helpoin työtapo — työ oli

hänelle aina kilpailuhaaste. Muistan, kun hän 30-luvulla hakkasi mm. leikkalla ja taltalla 8 m³ kiilakiviä päivässä. Hänen tapansa halkoa polttopuita on jäänyt myös mieleen. Pölkkyjä ei nostettu tavanomaiseen tapaan jonkun suuren halkaisupölkyn päälle, vaan hän asettui sahaamaan pölkkykasan keskelle ja kirves heilui koko ajan ilmassa ja tulisen voimakkaat iskut halkaisivat aina kerällä paksutkin pölkkyt.

Rationaalisia työtapoja hän osasi soveltaa myös ammatissaan, rakentamiseksi, joka suureksi osaksi on taidollisimpien keinojen valintaa käytettävissä olevista vaihtoehdoista. Kannaksen kaudella ennen sotia isä rakennutti asuintaloja, kouluja, liikerakennuksia ja viimeiseksi talvisodan syttymiseen keskeytyneen Terijoen kunnalliskoti- ja mielisairaalarakennukset. Jatkosodan aikana hän toimi jälleerakennustöissä Viipurissa, ja lujaa uskoa oikeuden voittoon kuvastaa hänen sodan aikana Sommele rakentamansa kattotiilitehdas.

Lohjalle 1940-luvun lopussa rakennettu tehtaanalku toi uutta ilmettä rakentamiseen. Aluksi tulivat valmistusohjelmaan ovien, ikkunoiden ja rakennuskalustojen lisäksi kesämökki ja saunat, myöhemmin omakoti- ja rivitalot. Tuotannosta meni 1960-luvulla ajoittain yli puolet vientiin, Länsi-Saksaan.

Nousu maan suurimpien puutaloitehtaiden joukkoon alkoi varsinaisesti vuonna 1973. Tällöin yritys solmi yhteistyösopimuksen Sonkajärven kunnan kanssa uuden tehtaan rakentamisesta kehitysalueelle aivan Sonkajärven kirkonkylän keskustaan.

Tehdashanke on alusta pitäen saanut paljon julkisuutta osakseen. Tehdashankkeesta ja Keravan asunotomessuista kertovassa Rautaviestin numerossa 5/1974 piti itse Tasavallan Presidenttikin suotavana, että puuta

raaka-aineena käyttävä teollisuus siirtyy kehitysalueelle, lähelle raaka-aineluonnetta.

Omarakenne sisaryhtiöineen on Sukevan varavankilan jälkeen suurin työllistäjä Sonkajärven kunnassa ja muuttopöytä on sen toiminta-aikana pudonnut alle puoleen entisestään. Koko työtökijämäärä Helsingin ja Lohjan konttori mukaanluettuna on suurimmillaan ollut 241 henkeä. Lisäksi alurakentajat ja kuljetus ovat työllistäneet huomattavan määrän väkeä.

Talotehdas käsittää kolmen laajennuksen jälkeen noin 8500 lattianeliötä tehdas-, varasto-, konttori-, sosiaali- ym. tiloja. Kausityöttömyyden poistamiseksi ja tasaisen valmistuksen aikaansaamiseksi on ajoittain suurimmillaan varastoitu sen suojiin 300 talopakettia. Tehtaan kapasiteetti nousee yli 600 taloon vuodessa.

Omarakenteen nousu yhdeksi johtavaksi talotehtaaksi on alan yrittäjäpiireissä hämmästelty — ovathan sellaiset vanhat pääomavaltaiset yrityksetkin kuin Puutalo ja Enso-Talo samanaikaisesti kokeneet laskun ja kriisikauden.

Eräitä nousuun vaikuttaneita tekijöitä:

Asunotomessut

1970-luvulla on pientalojen osuus asuntotuotannosta kaksinkertaistunut. Asenteiden muokkaajana on Osuuskuunta Asunotomessujen järjestämällä asunotomessuilla ollut keskeinen asema. Kävijämäärä ylitti viikme kesänä miljoonan rajan ja kun Paavolaisten nimi liittyi messujen syntytarinaan, lienee paikallaan valaista asiaa tarkemmin:

Syksyllä 1969 järjestetyssä lehdistötilaisuudessa esitteli Osuuskuunta Asunotomessujen puheenjohtaja,

pääjohtaja Olavi Lindblom pienoismaallein ja kuvin Tikkurilaan Hankkijan alueelle seuraavana keväänä rakennettavaa pysyvää asunotontyötä. Uutinen noteerattiin lehdistössä kautta maan. Kirjoittajan tehtäväksi tuli yrittää vesittää suunnitelma talo- tuottajille kustannuksiltaan liian kalliina. Lehdistötilaisuuden jälkeen tarjosin silloiselle Osuuskuunta Asunotomessujen asiamiehelle, nykyiselle rakennushallituksen pääjohtajalle Kalevi Sasselille malliksi Hampurin lähellä Quickbornissa 1963 järjestettyä Fertighaus -63 asunotomessua, ja hämmästykseni oli suuri, kun Kalevi Sassi viikkoa sen jälkeen soitti, että nyt se sinun ehdotuksesi ottaa tulta ja kertoi sopineensa messujärjestelyistä Tuusulan kunnan kanssa, ja niin järjestettiin ensimmäiset asunotomessut Tuusulan Lahelaan Quickbornin mallin mukaisesti.

Omarakenne Oy:n messumenes- tyys on ollut hyvä. Molemmilla valtakunnallisilla asunotomessuilla, joihin yhtiö on Lahelan jälkeen osallistunut, on sen näyttelytalo valittu parhaaksi taloksi, Keravalla Keravan Keisari ja LAHDESSA Lahden Keisari.

Valtakunnallinen markkinointiverkosto

Omarakenne Oy järjesti ensimmäisenä talotehtaana valtakunnalliset koulutuspäivät K- rautakauppiaille ja Keskon konttoreille. Pyrkimyksenä oli luoda konttoripiireittäin K-Talomyyntiverkosto, jossa talomyyntiä hoitaisi rakennusmestari tai insinööri. Yhteistyö Keskon pääkonttorin, konttoreiden ja K- rautakauppioiden välillä oli alusta lähtien hyvä. Omarakenteen tuomia uusia oppeja arvostettiin ja yhtiön on saanut vuosina 1972—1978 palstatilaa K-rautakauppioiden asiakaslehdessä Rautaviestissä enemmän kuin yksikään muu yritys.

Uusi tuuli alkoi puhaltaa rautakaupassa, yksittäisten tarvikepaketeja alettiin myydä tarvikepaketeja ja talopaketeja. K-raudat ovat pitäneet huolta siitä, että tietoa on jaettu myös kentälle. Tästä on osoituksena Rautaviestin levikin kasvu 35.000 kappaleesta 85.000 kappaleeseen.

On sanottu, että Omarakenne ja Kesko saivat kahden vuoden etumatkan muihin tehtaisiin ja keskusliikkeisiin nähden.

Rahoitus ja risikinotto

Oman rahoituspanoksen saaminen kasaan on vaatinut yksityisomaisuuden kiinnittämistä viimeistä nauvaa myöten, rautakaupan ja myöhemmin Lohjan tehtaan myymistä, luopumista hyvinkin rakkaasta yksityisomaisuudesta alkuvaiheessa jne.

Rintamailta ei tarvittavaa lainapääomaa olisi saatu, joten ainoaksi keinoksi jäi ottaa se riski, jonka siirtyminen kauas kehitysalueelle aina tuo tullessaan. Valmius, rohkeus riskinottoon lienee isän perintöä.

Ammattitaito

Suolana on kuitenkin ollut isiltä peritty sekä oppimisen ja erehtymisen kautta hankittu ammattitaito.

Todettakoon lopuksi, että uusi Paavolais-polvi on astumassa Omarakenteeseen ja tämän terveen kehityksen nopeuttamiseksi on koko osakepääoma kaupan ja vaihtojen kautta siirtynyt Väinö-veljelle ja hänen perheelleen.

Alkuaan lähinnä talvityöttömyyden poistamiseksi kehitteli allekirjoittanut talokaupan rinnalle oman pari- ja rivitalokokonaisuuksia käsittävän gryndaustoiminnan, jossa yrittäjän käsissä ovat kaikki toiminnot seen saakka ja vielä kauan sen jälkeenkin. Yhden uuden asunnon

myyntiin liittyy nimittäin lähes aina vaihtoasunto — vaihtoasunnon kaupan pienempi asunto ja varsinkin suurempia asuntoja myydessä ketju voi olla hyvinkin pitkä käsittäen tontteja, kesämökkejä, maatiloja jne. Tästä on astettaimain kehittyneet kirjoittajalle päätoiminen ammatti, jossa menestyvän yrittäjän pitäisi samalla kertaa olla suunnittelija, rakentaja, ennustaja, kiinteistövälittäjä jne. Tämänhetkiset rakennuskohteet käsittävät 34 asuntoa. Vaihtoasunnot mukaanlukien vuosittain asuntokauppa tällä sektorilla liikkunee sadan asunnon tuntumassa.

Rakennusliikeperinne jatkuu talotehtaan rinnalla.

Mauno Tuomaanpoika Paavolainen
T 88

Kauppias Tuomas Paavolaisen perhe kesällä 1904 Kivennavan Raivollassa, Seisomassa vas. Hanna Paavolainen, sittemmin Autonen, Juhani Hertz, Matti Hertz, Johannes (Juhon) Paavolainen, N.N. Ketola, Antti Paavolainen, Lovisa (Lulu) Paavolainen, sittemmin Berkán, ja Kaarlo Berkán. Istumassa vas. Maria Hertz, os. Paavolainen, (äidin sylissä) Armas Hertz, Tuomas Paavolainen, Martti Hertz, Tuomaksen 2. puoliso Hanna o.s. Streng, Toini Hertz ja Anni Paavolainen, sittemmin Tuomisto. Edessä veljekset Erik (Erkki) ja Samuel (Sam) Hertz. Matti Hertz otti sittemmin sukunimen Sydänheimo ja Kaarlo Berkán nimen Erkama. Martti ja Armas ottivat 1935 nimen Tertti, joka tulee Hertzen 1700-luvulla Mikkelin maalaiskunnassa omistamasta Tertin (Hintsalan) ratsutilasta.

Aarno Tertti T.30

TIETOJA SUVUUSTA

Uolevi Asikainen T 69

Kirjoituksessaan "Suvun vaiheita" (jäsenlehti n:o 2, sivu 10—11) Jaakko Paavolainen mainitsi Matti Pietaripojan vaimon Helenan isän, Aatami Mäkeläisen asuneen ainakin vuodesta 1760 Joutselässä. Kysymyksessä ei ollut isä, vaan Aatami Joosepinpoika (Adam Josefson) Mäkeläinen, joka viljeli tilaa no 20 Joutselän kylässä puoleksi yhteismiehensä Erkki Hännisen kanssa. Hän oli syntynyt 1741 ja kuoli loisesna kirkonkylässä 16.8.1803, ollessaan 62-vuotias. Tämä Aatami oli Helena Aatamintyttären serkku, Helenan enon, Jooseppi Olavinpoika Mäkeläisen poika. Selitys Aatami Joosepinpojan Joutselässä asumiseen lienee se, että Aatamin äiti, Kristiina Martintytär Tirttunen solmi toisen avioliiton 7.8.1742 Joutseläisen talollisen Kaarlo Hännisen kanssa. Aatamin isä Jooseppi Olavinpoika kuoli nimittäin 28-vuotiaana Kivennavan Karvialassa ja haudattiin 8.2.1741. Helelän Aatamintytär Mäkeläisen vanhemmat olivat: talollinen Aatami Olavinpoika Mäkeläinen (kuoli 1784) Kivennavan Holttilan kylästä ja hänen vaimonsa Helena Erkintytär Teronen (1707—15.12.1766)

Samassa kirjoituksessa käsitellään myös Matin ja Helenan siirtymistä Kaukolempiälästä Vuottaan kylään, ja maimitaan tilalla asuneen Tuomas Kuortin, sekä loismies Yrjö (Jörän) Tuitun lesket. Tilasta no 3 Vuottaan kylässä käydettiin tähän aikaan Kivennavan rippikirjassa nimeä "Tuittu tai Lampainen". Ennen Matti Petterinpojan muuttoa tilalle, viljelivät si-

tä: talollinen Yrjö Mikonpoika (Jöran Michelsson) Tuittu (1695—14.5.1755) yhtiömiehenään Tuomas Ristonpoika (Thomas Christersson) Kuortti (1725—28.6.1760). Yrjön leski (mahdollisesti toinen vaimo) Margareetta Juhanantytär (Margaretha johansdotter) Maljanen kuoli tilalla 45-vuotiaana 6.3.1767. Tuomas Kuortin ensimmäinen vaimo Helka Antintytär (Helka Andersdotter) Paajanen oli kuollut 30.12.1757 vain 28-vuotiaana ja tilalla asuin näin ollen Tuomas Kuortin leski toisesta avioliitosta, Beata Antintytär (Andersdotter). Tilan siirryttyä 1763 Matti Petterinpojan haltuun, muutti Beata Muolaan pitäjään.

Vuottaan kylästä käytettiin myös nimiä Pylkkylä ja Pylkkölä, joten Matin kaksi Pylkkylässä syntynyttä lasta syntyivät kuten muut seitsemän Vuottaan kylässä, tilalla numero kolme.

Täydennystä sukuluetteloon

Taulu 26

Pauli Mikonpoika, s. 31.12.1841 kuoli keripukkiin vankina Pietarissa 29.10.1915. Hän muutti Kivennavalta Pietariin 1860, toimien siellä suutarina.

Paulin, sukuluettelosta puuttuva, Pietarissa 4.6.1880 syntynyt poika Aleksanteri (Alexander) kuoli naimattomana Pietarissa 13.4.1901.

PAAVOLAISTEN SUKUSEURAN ARKISTON UUTISIA.

Sukuseuran arkiston kortistoon on 31.01.1979 mennessä kirjattu 833 sukuun kuuluvaa jäsentä.

Todennäköisesti elossa olevia jäseniä on

alle 18 vuotiaita tyttöjä 26

" 18 " poikia 47

yli 18 " naisia 241

" 18 " miehiä 205 yhteensä 519 henkeä.

Sukuun kuuluvien todennäköinen lukumäärä lienee yli 1000 henkeä, puuttuu vain tietoja ko. henkilöistä. Meillä ei ole tietoja solmituista avioliitoista eikä syntyneistä lapsista. Ensimerkiksi v. 1978 ilmoitettiin vain yksi syntynyt lapsi (Fredrik Sundberg T 812 Kaskinen, Joutselän sukuhaarasta) sekä kuolleeksi on ilmoitettu yksi henkilö (Toini Tiainen T 379 Riihimäeltä, Joutselän sukuhaarasta).

Toivommekin viime vuonna syntysanat saaneen sukulaisneuvoston ottavan asiakseen eri puolilla maata asuvien sukulaisten perhesuhteiden tietomme saattamisen.

Vuonna 1979 onnittelemme seuraavia tasavuosia täyttäviä suvun jäseniä: 80 v. Aarne Paavolainen T.61 Tirttulan sukuh.

" 13.03. Nurmijärvi, Röykkä

" Anna Kaukinen T.337 Joutselän sukuh.

" 06.06 Kouvola T.779 Tirttulan sukuh.

" Voitto Ahonen T.289 Vuottaan sukuh.

70 v. Lahja Vartola T.300 Vuottaan sukuh.

" 09.02. Lahti T.723 Tirttulan sukuh.

" Helmi Utrainen T.471 Tirttulan sukuh.

" 15.02. Hilikka Hannula T.334 Eskelin sukuh.

" 28.02. Maire Hämaläinen T.86 Joutselän sukuh.

" 12.03. Väaksky T.73 Joutselän sukuh.

" Hilja Paavolainen T.74 Joutselän sukuh.

" 17.03. Hiekkaharju T.440 Tirttulan sukuh.

" Toivo Paavolainen T.86 Joutselän sukuh.

" 01.07. Helsinki T.73 Joutselän sukuh.

" Väinö Paavolainen T.74 Joutselän sukuh.

" 04.11. Kokkola T.74 Joutselän sukuh.

" Viljo Paavolainen T.440 Tirttulan sukuh.

" 04.11. Kokkola T.440 Tirttulan sukuh.

" Aarne Sipilä T.440 Tirttulan sukuh.

" 09.12.

Suvun vanhin elossa oleva naispuolinen jäsen Mari Pietarintr. Pimiä o.s. Paavolainen T.219 täyttää 93 vuotta 23.09.1979 Helsingissä, Tirttulan sukuhaarasta. Toiseksi vanhin elossa oleva naispuolinen jäsen Hanna Matintr. Paavolainen T.833 täyttää 86 vuotta 18.05.1979 Lahdessa, Niklaksen sukuhaarasta. Suvun vanhin elossa oleva miespuolinen jäsen Kaarlo Ilmari Antip. Paavolainen T.77 täyttää 81 vuotta 12.01.1979 Lahdessa, Tirttulan sukuhaarasta. Toiseksi vanhin elossa oleva miespuolinen jäsen Aarne Pietari Antip. Paavolainen T.61 täyttää 80 vuotta 13.03.1979 Nurmijärven Röykässä, Tirttulan sukuhaarasta.

Tampereella helmikuun 15 pnä 1979

Maj-Liisa Paavolainen Reino Paavolainen

Os. Aleksis Kivenkatu 32.B9 Puh. 934/37093

33200 Tampere 20

JOHTOKUNNAN KUULUMISET

Sukuseuran uudeksi esimieheksi valittiin vuoden '77 puolella valtiot. tohtori Jaakko Paavolainen Helsingistä, pitkäaikaisen esimiehen Johannes V. Paavolaisen Tampereelta, pyydettyä eroa sairauden tautta. Johtokunta esitti kokouksessaan kiitokset tarmokkaalle ja pidetylle entiselle puheenjohtajalleen Johannes V. Paavolainen jää edelleen johtokunnan jäseneksi.

Huomattavana uutena edistysaskeleena on pidettävä nuoremman polven tuloa "remmiin" ns. sukulaisneuvoston muodossa. Sukulaisneuvoston perustamiskokous pidettiin Helsingissä Karjalatalossa 20.5.78 ja oli ilo todeta monilukuisen osaanottajamäärä sekä aktiivisuus jolla perinteitä tullaan voimistamaan ja jatkamaan.

Yhteydenottoa jäsenkuntaan, käynnillä ja puhelimise ovat tarmokkaasti jatkaneet Reino & Majlis Paavolainen Tampereelta käsin, joille ai-neiston keruu, haastattelut, kortistointi jne. tuovat suuren ja vaativan työmäärän.

Seuraava sukokokous vietetään vuonna 1980 kesällä Pietarin päivän tietämissä.

Tarkoituksena on tällä kertaa vieraillla Kokkolassa, jonka tienoilla asuu suvun jäseniä runsaasti.

Kuvamme esittää Kokkolan herttaisia näkymiä. Eivätkö ne ole puoleensa vetäviä?

Paina mieleesi jo nyt tämä mahdollisuus. Voisit jo nyt ennakoilmoittaa tautua sukuseuran sihteerille Toivo Paavolaiselle os. Porttikuja 2 F 67 00940 Helsinki 94.

Yksityiskohtiin palamme keväällä 1980.

Alustavasti on myöskin keskusteltu v. 1980 kesäkuun viimeisenä sunnuntaina pidettävästä sukujuhlasta. Tämänkertaiseksi kokouspaikaksi on suunniteltu Kokkolan kaupunkia, jossa ennakkotietojen mukaan vaikuttaa jo kolmisenkymmentä suvun jäsenperhettä. Emma ja Väinö ovat luvanneet junailla meille Kokkolassa ne sukujuhlat. Asiaan palataan vielä tuonnempana kirjeitse.

Jäsenlehtikin n:o 4 saatiin taas kokoon ja toimitetaan se niille jäsenille jotka ennakkotilauksen mukaan lähettivät mk 20,-. Painatus-, postitus ym. kohonneiden menojen tautta olemme pakoitetut perimään lehtimaksun erillisenä. Jäsenmaksu on edelleen mk 10,- kaikilta kahdeksantoista vuotta täyttäneitä.

Paula Paavolainen
sihtööri

HISTORIAA

Kuningas Kustaa II Aadolf perusti Kokkolan kaupungin v. 1620. Liberalismin ensimmäisin esittäjiin kuulunut kirkkoherra, kansanedustaja ja taloustieteilijä Antti Chydenius vaikutti ratkaisevasti kaupungin kehitykseen. — Kokkolan historiassa suuruudenaika oli v. 1750—1860, jolloin seudun pääelinkeinot olivat merenkulku, kauppa, tervan valitys ja lainanrakennus.

Merikaupunkimme historia on värikäs. Suosittelemme tutustumista kaupunkimme moniin edustaviin museoihin. Kokkolan kaupungin ja Kaarlelan pitäjän historiateokset ovat erinomaisia lähdeaineita.

